

почувствува. Да искаме отъ Бога само да я улегчи, и да ни покровителствува: една таквази молитва е съкоги чута.

Млого дни се изминихъ, и азъ бѣхъ се въ същото положение; искахъ да кажа, една меланхолия пълна съсъ спокойствие и съсъ религиозни чувства. Струваше ми се да съмъ надвилъ съка слабостъ, и че душата ми за напрѣдъ не ще да се смѣти. Лудо мечтанье! човѣкъ трѣбува да клони къмъ постоянно усъвършенствуванье, и нъ не достига никоги на тоя свѣтъ.

Коя бѣше у мене причината на едно ново смѣтенье? Съгледването на единъ злочестъ пріятель, виждането на превъходниятъ ми Петра, който прѣминъ отъ прѣдъ ми въ галерията, и нѣколко раскрачи далеко отъ мене, като бѣхъ на прозорецъ. Бѣхъ го извадили отъ томрукътъ му за да го заведатъ въ тѣмницата на престъпниците.

Заминуваше толко съ бѣрже, съсъ онѣзи дѣто го съдружавахъ, щото едвамъ имахъ врѣме да го познаѣмъ, да го съгледамъ и да му повъръхъ здрависването.

Горкиятъ момъкъ! въ цвѣтътъ на възрастта, даренъ съсъ единъ умъ, който даваше най-добрите надежди, съсъ единъ характеръ честенъ, учтивъ, обичливъ направенъ за да се наслаждава сладко съсъ сичките приятности на животътъ, да бѫде той хвърленъ въ една тѣмница за политическо прѣстѣплене, и туй въ една минута дѣто строгостъта на законътъ бѣше почти неизбѣжна!

Смилихъ се за него съсъ толко съжаляванье, като ми бѣше мѫчно да не могъ да го освободи, или